

Subota, 16. studenoga 2024.
Mala dvorana u 19 sati

TRIO ELOGIO

EMBAIXADA
DE PORTUGAL
CROÁCIA

C CAMÕES
INSTITUTO
DA COOPERAÇÃO
E DA LÍNGUA
PORTUGAL
MINISTÉRIO DOS NEGÓCIOS ESTRANGEIROS

LISINSKI DA CAMERA

Subota, 16. studenoga 2024.

Mala dvorana u 19 sati

TRIO ELOGIO

Petrit Čeku

Pedro Ribeiro Rodrigues

Tomislav Vukšić

Gošća: Ivana Srblijan, mezzosopran

QUASI RITORNO

U suradnji s Veleposlanstvom Portugala.

Wolfgang Amadeus Mozart

Osma sonata za klavir u a-molu, K. 310

II. *Andante cantabile con espressione* (obrada: Petrit Čeku)

Hugo Vasco Reis

Quasi ritorno

Enrique Granados

Četiri pjesme (obrada: Darko Petrinjak)

Descúbrase el pensamiento (iz: *Canciones amatorias*)

El majo olvidado (iz: *Tonadillas en un estilo antiguo*)

La maja dolorosa br. 1: *¡Oh muerte cruel!* (iz: *Tonadillas en un estilo antiguo*)

Gracia mía (iz: *Canciones amatorias*)

***

Bruno Vlahek

Acumal, op. 60

Energico

Languido

Nobile

Stephen Dodgson

Follow the Star

Joaquín Turina

Poema en forma de canciones, op. 19 (obrada: Darko Petrinjak)

Dedicatoria

Nunca olvida

Cantares

Los dos miedos

Las locas por amor

Fotografija: Matej Čigjic

„Prirodnost, skromnost i jednostavnost interpretacije bogate izražajnosti temelj su šarma kojim plijene ovi talentirani glazbenici vrsne tehnike.”

Srdana Vrsalović, *Glazba.hr*

„...interpretacijska imaginacija sve do neobičnosti predstavlja onaj tip izvedbe koja će se slušatelju uspjati nametnuti i utisnuti u pamćenje.”

Helena Novak Penga, *Klasika.hr*

TRIO ELOGIO osnovala su 2009. godine trojica gitarista školovanih u razredu Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu: Petrit Čeku, Pedro Ribeiro Rodrigues i Tomislav Vukšić. Iako su proizašli iz jedinstvene tzv. zagrebačke gitarske škole, ovi glazbenici nose bogatstvo raznolikosti porijekla i kulturnih identiteta sredina iz kojih potječu i koje su ih oblikovale, ističući svoju umjetničku i kulturnu raznolikost. Posebnu pozornost u kreiranju koncertnoga repertoara posvećuju opusima hrvatskih skladatelja, uvažavajući istovremeno i povijesni aspekt velikih orkestralnih skladbi, udružujući ih u svojim programima sa suvremenim djelima. Trio Elogio ustrajno ulaže u očuvanje hrvatske kulturne baštine; jedan od njihovih doprinosa na tome području bio je donatorski koncert za obnovu Palače Gvozdanić u organizaciji Muzeja za umjetnost i obrt te Hrvatske radiotelevizije.

Nastupali su na važnim međunarodnim festivalima, kao što su Grachtenfestival, Wonderfeel (Nizozemska), Festival Internacional de Música de Marvão, Cistermúsica (Portugal), Kyburgiade (Švicarska) i Alpenarte (Austrija) te na glazbenim festivalima i ciklusima diljem Hrvatske, kao što su Zagreb Kom, Dubrovačke ljetne igre, Glazbene večeri u Sv. Donatu, Samoborska glazbena jesen, Osorske glazbene večeri i Glazbena tribina u Osijeku. Trio Elogio nastupao je u uglednim koncertnim dvoranama, poput Het Concertgebouw (Amsterdam, Nizozemska), Angelika Kauffmann Saal (Schwarzenberg, Austrija) i Tiroler Festpiele (Erl, Austrija).

Trio je ostvario uspješne suradnje s istaknutim glazbenicima, među kojima su Santiago Cañon Valencia, Sara Ferrandez, Gili Schwarzman, Ivana Kuljerić Bilić, Filip Merčep i Sebastian Manz. Interpretски potencijal i umjetničku vrijednost Trija Elogio prepoznali su suvremeni skladatelji Krešimir Seletković, Rafet Rudi i Hugo Vasco Reis, posvetivši im svoje skladbe. Drugo diskografsko izdanje Trija Elogio, *Quasi ritorno*, sadrži originalna djela napisana za gitarski trio u proteklih deset godina, a objavila ga je izdavačka kuća Cantus. Album prvijenac, *Mozart / Ruždjak / Dvořák*, izdan je 2019. godine pod etiketom BuntArta. Trio Elogio dobitnik je Nagrade *Milka Trnina* Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, za najbolje glazbeno postignuće u 2022. godini.

Mezzosopranistica **IVANA SRBLJAN** diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu teoriju glazbe i solopjevanje. Od 2014. godine članica je solističkog ansambla Opere Hrvatskoga narodnog kazališta Ivana pl. Zajca u Rijeci, gdje je od 2020. u statusu prvakinja Opere. U sezoni 2023./2024. obnašala je dužnost ravnateljice Opere HNK-a u Splitu.

Među ulogama koje obuhvaćaju njezin operni repertoar su Carmen, Dalila, Adalgisa, Charlotte, Didona, Dorabella, Cherubino, Giulio Cesare, Cornelia, Fenena, Meg Page, Maddlena, Bersi, Stephano, Olga, Lola, Treća dama i mnoge druge. Uz klasični operni repertoar, njeguje i koncertni repertoar te aktivno izvodi suvremenu glazbu. Od profesionalnih suradnji izdvajaju se nastupi sa Zborom i Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkom filharmonijom, Zborom i Simfonijskim orkestrom RTS-a, Hrvatskim komornim orkestrom, Cantus Ansambлом, Panonskom filharmonijom, ansamblima Jyväskylä Sinfonia, I Solisti Veneti, orkestrom Wiener Concert-Verein u Musikvereinu u Beču, Zagrebačkim solistima, suradnja s ansamblom Orfelin te nastupi na najvažnijim hrvatskim festivalima (Muzički biennale Zagreb, Osorske glazbene večeri, Dubrovačke ljetne igre, Split-sko ljeto, Festival sv. Marka, Riječke ljetne noći), kao i gostovanja u Sloveniji, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Njemačkoj, Austriji, Mađarskoj, Italiji i Finskoj. Od važnijih projekata izdvaja se izvedba *Carmen* u pulskoj Areni 2019. te uloga Brangäne u Wagnerovoj operi *Tristan i Izolda* u HNK-u Ivana pl. Zajca 2020., za koju je nominirana za Nagradu hrvatskog glumišta.

Obilježavajući petnaest godina djelovanja trija koji je, slijedeći utabani put što su ga članovi Zagrebačkog gitarskog trija formirali u hrvatskoj glazbi, osvježilo repertoar i gitarsku scenu, Petrit Čeku, Pedro Ribeiro Rodrigues i Tomislav Vukšić odvažili su se na novi pothvat – započeti vlastiti koncertni ciklus. Usred prevladavajuće vizualnog globalnog vremena kojim prednjači digitalna sfera individualnog uživanja u glazbi te u razdoblju kad glavni grad oskudijeva neoštećenim prostorima za izvedbenu umjetnost (uključujući glazbenicima omiljeni Hrvatski glazbeni zavod), takav je projekt umnogo-

me izazovniji nego u prijašnjim razdobljima. Svojevrсна je to nova etapa i zagrebačke gitarske škole, čiji su oni prominentni izdanci. Prvi njihov koncert u prvoj sezoni ciklusa *Lisinski da camera* održava se gotovo točno pola stoljeća nakon što su na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji održani prvi sati gitare u sklopu tada pokrenutog (prvoga u bivšoj državi) studija gitare, koji je danas međunarodno prepoznato gitarsko žarište, čiji je najveći zamašnjak i osovina Darko Petrinjak. Njegovi nekadašnji studenti i nastavljači tradicije gitarskog trija u svoj su izdašni premijerni program uvrstili skladbe s recentnog diskografskog izdanja, kao i dio vrhunskih obrada za gitaru glazbe koju je Petrinjak godinama proučavao, izvodio i brusio u gitarsko ruho. To je još jedna praksa koju glazbenici Trija Elogio nastavljaju te upravo obradom Petrita Čekua i otvaraju večerašnji koncert. Riječ je o drugom stavku **Osme sonate za klavir u a-molu, K. 310 Wolfganga Amadeusa Mozarta** (1756. – 1791.), koji kao oznaku tempa ima podnaslov *Andante cantabile con espressione*. Ekspresija, pjevnost i 'prohodnost' *Andantea*, koje Čeku u svojoj obradi znalački razlaže svim trima instrumentima, otkrivaju paletu kompozicijskih progresija skladateljeva durškog (F-dur) polaganog stavka prve od dviju molskih skladbi u mnoštvu djela koja je skladao u durškome tonalitету. Ipak, osim osjećajne pjevnosti, stavak donosi i turbulentni razvoj, a u tom se odsjeku krije i referencija na Schubertovu Sonatu u F-duru (njezin dio u d-molu). Naizgled jednostavan zadatak prenošenja klasičkog stila i lakoće geste majstora, premda se u značenje skladbe upisuju i tragične okolnosti iz njegova života u doba skladanja *Sonate* (Pariz, 1778.), izazov je za instrument na kojemu se glazbenici, osim o oblikovanju i trajanju tona, moraju brinuti i o izostanku tona iz, u ovom slučaju, komorne teksture.

Programsku nit ne nastavljaju vodeći se izvanglazbenim teorijsko-kronološkim vodiljama poput glazbenih epoha i godina nastanka, nego glazbenim impetusom u skladbi **Huga Vasca Reisa** (1981.), za čije slušanje Mozartova partitura prikladno otvara prostor. To je jedna od skladbi suvremenih autora koji su pisali upravo za ove glazbenike, a čak dva takva djela, zabilježena na njihovu recentnom albumu, na programu su večerašnjega koncerta.

Njihov nosač zvuka naslovljen je upravo kao i partitura toga portugalskog skladatelja, **Quasi ritorno** (2019.). Strukturno, posrijedi su četiri ciklusa nedoslovnog ponavljanja, u proporcionalnom zapisu, gdje se figure projiciraju u različite prostore i vremena, kako je pojasnio skladatelj, inače i sam gitarist. Različite vrste fokusa timbru, intuiciji i percepciji daju formalni karakter u organizaciji zvuka. Između svakog ciklusa javljaju se svojevršne pukotine, u skladu s njegovom idejom fluidnog objekta, s jasnijim gestama i različitim kontrolom energije usred kombinacija dviju i triju gitara ili pak u solističkim odsjecima. Takav slijed dijelova nedoslovnog ponavljanja i odjeljaka prekida se završnim dijelom s novim događajima, drukčijim kontekstom i organizacijom zvuka povezanih s odnosom napetosti i rastezanja. U pozadini toga opisa je skladateljevo istraživačko zanimanje za sonološki aspekt zvonjave katedralnih zvona, što je nastojao prenijeti i u partituru, ocrtavajući ideju za nastavak skladateljskog proučavanja u nekoj novoj skladbi.

Studiozni pristup i mnogo učenja podrazumijevala je suradnja s pjevačima, „poput drugoga studija“, tvrdi profesor Petrinjak. Iz takve je vrijedne prakse proizišao i niz obrada koje je objavio u svojoj zbirci *Španjolske pjesme*, u kojoj su i obrade odabranih pjesama Enriquea Granadosa i Joaquína Turine, koje Trio Elogio donosi na večerašnjem programu. Katalonski skladatelj i pijanist **Enrique (Enric) Granados** (1867. – 1916.) skladao je mnogo pjesama za glas uz pratnju klavira, na tekstualne predloške španjolskih pjesnika, iz čega se iščitava njegova sklonost poeziji. Uglazbio je pjesme anonimnih autora, ali i one istaknutih imena španjolske književnosti 16. i 17. stoljeća, kao što su Luis de Góngora, Lope de Vega i Luis de Ávila. Veću je pozornost toj formi posvetio nakon 1910. godine, kad nastaju i njegove dvije najistaknutije zbirke, **Tonadillas** te **Canciones amatorias**, iz kojih potječu i četiri odabrane pjesme u Petrinjakovoj obradi za glas i gitarski trio. Izvorna klavirska dionica pisana je tako da, oblikovanjem i skladateljskim tretiranjem materijala povjerenog klavirskoj pratnji, doista nosi gitari imanentan karakter. Uronjena u ruho triju gitara, vokalna se dionica oslanja na deklamaciju i dramaturški luk utrostručene prateće suradnje pa autorova poetika dobiva kvalitativnu nadogradnju, uz jači glazbeni, a sada i interpretativni odnos prema tekstu.

Svoj odnos prema gitarskom zvuku i izazovu skladanja za taj instrument, i to u trostrukoj verziji, hrvatski je pijanist i skladatelj **Bruno Vlahek** (1986.) oblikovao u svojoj prvoj skladbi za gitare, **Acumal** (2020.). Naslov koji spaja pojmove *acoustic* i *minimal* daje naslutiti kompozicijske ideje u pozadini, koje komplementira i značenjskom pozadinom, istraživanjem teme diskretnih međuprostornih nijansi u odnosima ljudskoga (su)postojanja. Tako je svaka gitara ishodište zvuka za sebe koje tek ponekad koincidira u izgradnji zajedničkoga glazbenog materijala s ostala dva instrumenta. Na taj način nastaju reljefna suzvučja koja se mogu preklapati, mimoilaziti ili potpuno razilaziti. U gitarskom odrazu skladateljskih ideja izazovi i mogućnosti pijanističke strane Vlahekova glazbenog iskustva proširili su već postojeću lepezu tehničkih izazova gitare stavljenih pred interprete. U skladbi autor ne bježi ni od karakterističnih elemenata španjolske glazbe za gitaru, što se odnosi i na određene tehnike izvođenja, a na početku trećega stavka pronalazimo i zaključni zvučni podsjetnik na minimalizam naznačen u naslovu skladbe. Idejne potke razvijaju se i u smjeru prostornosti zvuka, pa je inicijalno skladba bila zamišljena i za izvođenje u drukčijoj scenskoj dispoziciji, što je zanimljiva naznaka možda budućeg skladateljsko-istraživačkog rada. Svaki od stavaka skladbe temelji se na svojem karakterističnom elementu (naznačenome u podnaslovu stavka) uz poneke izvanjske asocijacije, dok se kanonski koncipiranom finalu prema kraju pridružuju i dvije glavne ideje prvih dvaju stavaka, ispreplićući se u trostrukom vrlogu. Skladateljski triptih oplemenjuje i dojmljiv završetak, izbjegavajući očekivani kraj i nestajući u mekanoj muzikalnoj gesti.

U bogatom opusu glazbe za raznovrsne sastave, orkestre, operu, ali i radiodramu, engleski skladatelj **Stephen Dodgson** (1924. – 2013.) posebno je mjesto posvetio gitari. Iako taj glazbeni erudit nije bio gitarist, znatan korpus njegovih djela za taj instrument učinio ga je prepoznatim u cijelom svijetu. Na njegovo je zanimanje i kvalitetu pisanja za taj instrument zasigurno utjecala bliska suradnja s velikanima gitare, Julianom Breamom i Johnom Williamsom. Bio je jedan od rijetkih suvremenih skladatelja koji je s razumijevanjem pisao i za čembalo, klavikord i harfu. Skladba **Follow the Star** (1979.), u čijem podnaslovu stoji „fantazija za tri gitare, na stari nizozemski božićni himan *Och Heer, den Hemelen Stichter*“, nastala je na tekst Direa van Hexena iz 1430. godine. Upravo je festival iz Hexenova rodnog Zwollea naručio tu Dodgsonovu kompozicijsko-tehnički vješto razrađenu skladbu. Kontrapunktsko razmišljanje i tretman dionica, varijacijski postupci nestandardnog pristupa motivima trojice kraljeva i zvijezde, odaju skladatelja koji u vlastitom rukopisu odražava i vlastitu inačicu pristupa izvanglazbenome. Jedna zanimljiva i važna informacija skrivena među brojnim tekstovima o Dodgsonovoj gitarskoj glazbi jest da je taj zanimljivi skladatelj predvidio kako će uključenost gitare u ansamble i komorno muziciranje biti važna za daljnju putanju toga instrumenta te za uključenost u glazbeni život i mimo specijaliziranoga gitarskog konteksta, često 'svijeta za sebe'. Razlistavanje slojeva potencijala i ekspresije toga instrumenta upravo suradnjom s drugim instrumentima i komornom glazbom ostvaruje i Trio Elogio, a uvrštavanje djela originalno pisanih za gitarski trio, čiju su vrijednost potvrdili publika, kritika i – vrijeme, potvrđuje važnost njihova djelovanja.

Španjolski skladatelj **Joaquín Turina** (1882. – 1949.) u rodnoj Sevilli najprije je postao poznat kao skladatelj, zatim i kao pijanist. Ubrzo nakon studija u Madridu te na pariškoj Scholi Cantorum, unatoč prihvaćanju savjeta koje su mu Albeniz i Falla davali, da se približi popularnom španjolskom idiomu, Turina je pružio možda najveći otpor prepuštanja svojega opusa isključivo utjecaju španjolske tradicije te je pisao skladbe klasične forme toga doba, stvarajući prema tadašnjem europskom standardu. To ne znači da nije bio majstor autorskoga uglazbljivanja španjolskog tradicijskog idioma, uključujući španjolsku poeziju. Primjer je zbirka **Poema en forma de canciones, op. 19** (1923.), na predložak pjesama glasovitoga andaluzijskog pjesnika Ramóna de Campoamora. Osim andaluzijskog, odnosno specifično seviljskog karaktera glazbe, Turina je individualno pristupao i drugim španjolskim glazbenim obrascima, poput baskijskog *zortzica* ili katalonske sardane. Njegova uglazbljenja poezije često sadržajno odražavaju temu i glazbenim sredstvima 'ilustriraju' tekst, a Turinina originalna gitarska glazba obuhvaća širok spektar mogućnosti instrumenta. Gitari imanentan karakter sadrži i pet pjesama originalno pisanih za glas uz pratnju klavira, koje u inačici Darka Petrinjaka, za srednji glas i tri gitare, u središte pozornosti donose brojne nijanse i zvukovnu raskoš toga zanimljivog komornog sastava.

Enrique Granados: Četiri pjesme

Comendador de Ávila
Descúbrase el pensamiento

Descúbrase el pensamiento de mi secreto cuidado, pues descubrir mis dolores, mi vivir apasionado; no es de agora mi pasión, días ha que soy penado. Una señora a quien sirvo mi servir tiene olvidado.

Su beldad me hizo suyo, el su gesto tan pulido en mi alma está esmaltado. ¡Ay! ¡Ay de mí! Que la miré, que la miré para vivir lastimado, para llorar y plañir glorias del tiempo pasado. ¡Ay! Mi servir tiene olvidado.

Fernando Periquet
El majo olvidado

Cuando recuerdes los días pasados, piensa en mí, en mí.
Cuando de flores se llene tu reja, piensa en mí, piensa en mí.

Cuando en las noches serenas, cante el ruiseñor, piensa en el majo olvidado que muere de amor.

¡Pobre del majo olvidado!
¡Qué duro sufrir, sufrir, sufrir!
Pues que la ingrata le dejó, no quiere vivir.

Comendador de Ávila
Nek otkrije se misao

Nek otkrije se misao tajne koju krijem, nek otkriju se boli moje, čemer što ga živim; nije od jučer muka moja, odavno već se kinjim. Gospa kojoj služim za službu mi ne haje.

Ljepotom me opčini, a lice joj blistavo u dušu mi urezano. Avaj! Jao meni, što ugledah je tada i otad živim jadan, oplakujući sveđer minulih dana sjaje. Jao! Za službu mi ne haje.

Fernando Periquet
Zaboravljeni gizdelin

Kada sjetiš se prohujalih dana, pomisli na mene, na mene.
Kad ti sjenica cvijećem se ispuni, pomisli na mene, na mene.

Kada u vedrim noćima zapjeva slavuj, pomisli na zaboravljena gizdelina koji od ljubavi gine.

Ubogi gizdelin zaboravljeni!
Kako li samo pati, pati, pati!
Jer nezahvalnica ga ostavi, na životu ne želi ostati.

Fernando Periquet
La maja dolorosa no. 1
(¡Oh muerte cruel!)

¡Oh muerte cruel!
¿Por qué tú, a traición, mi majo arrebataste a mi pasión?
¡No quiero vivir sin él, porque es morir, porque es morir así vivir!

No es posible ya sentir más dolor: en lágrimas deshecha ya mi alma está.
¡Oh Dios, torna mi amor, porque es morir, porque es morir así vivir!

autor anónimo
Gracia mía

Gracia mía, juro a Dios que sois tan bella criatura que a perderse la hermosura, se tiene de hallar en vos.

Fuera bien aventurada en perderse en vos mi vida porque viniera perdida para salir más ganada.

¡Ah! Seréis hermosuras dos en una sola figura; que a perderse la hermosura, se tiene de hallar en vos.

En vuestros verdes ojuelos nos mostráis vuestro valor que son causa del amor, y las pestañas son cielos; nacieron por bien de nos.

Fernando Periquet
Čemerna ljepojka br. 1
(O, smrti okrutna!)

O, smrti okrutna!
Zašto si mi, prijeverna, otrgnula dragog od strasti moje?
Ne želim bez njeg živjet, jer smrt je, jer smrt je živjeti ovako!

Nije moguće nikako ćutjet bol veću od ove: moja se duša u suzama rastopila.
O, Bože, vrati mi ljubav moju, jer smrt je, jer smrt je živjeti ovako!

anonimni autor/ica
Dražesti moja

Dražesti moja, kunem se Bogu da tako ste lijepo biće te kad bi i nestalo ljepote, u vama bi se nalazila.

Bio bi život mi sretan da izgubi se u vama jer bi tada izgubio a ko pobjednik izašao.

Ah, bit ćete ljepote dvije u samo jednom liku; ako ljepote i nestane, u vama će se nalaziti.

O očima svojim zelenim pokazujete nam vrlinu svoju koja na ljubav navodi, a trepavice im nebo tvore; nastadoše za naše dobro.

Joaquín Turina: *Poema en forma de canciones*,
na tekstove Ramóna de Campoamora

Nunca olvida

Ya que este mundo abandono
Ántes de dar cuenta á Dios
Aquí para entre los dos
Mi confesion te diré:
– Con toda el alma perdono
Hasta á los que siempre he odiado;
¡Á tí, que tanto te he amado
Nunca te perdonaré!

Cantares

¡Ay! Más cerca de mí te siento
Cuanto más huyo de tí,
Pues tu imágen es en mí
Sombra de mi pensamiento.

Vuélvemelo hoy a decir,
Pues, embelesado, ayer
Te escuchaba sin oír,
Y te miraba sin ver.

Los dos miedos

Al comenzar la noche de aquel día,
ella, lejos de mí,
– ¿Por qué te acercas tanto? – Me decía;
– ¡Tengo miedo de tí! –

Y después que la noche hubo pasado
dijo, cerca de mí:
– ¿Por qué te alejas tanto de mi lado?
– ¡Tengo miedo sin tí!

Las locas por amor

– “Te amaré, diosa Venus, si prefieres
que te ame mucho tiempo y con cordura.”
Y respondió la diosa de Citeres:
– “Prefiero, como todas las mujeres,
que me amen poco tiempo y con locura.”
– “Te amaré diosa Venus, te amaré.”

¹ Taj stih dodao je skladatelj.

Nikad ne zaboravi

Sada kad napuštam svijet
Prije no položim račun Bogu
Ovdje među nama
Da se tebi ispovjedim:
– Svom dušom opraštam
I onima koje mržah uvijek;
Tebi, koju ljubio sam toliko,
Neću oprostiti nikad!

Popijevke

Avaj! To te bližom ćutim
Što više bježim od tebe,
Jer je tvoj lik u meni
Sjena nad mišlju mojom.

Kaži mi to opet danas
Jer te, opčinjen, jučer
Slušah ne čujući te
I gledah ne videći te.

Dva straha

Kad snočalo se onomad,
ona mi, daleko od mene, govoraše:
– Zašto mi se bližiš toliko?
Tvoja me blizina straši!

A kad noć minu, blizu mene, reče:
– Zašto se toliko udaljavaš od mene?
Strah me je bez tebe!

Lude za ljubavlju

– „Ljubiti ću te, Venero božice, ako išteš
da ljubim te dugo i stalno.”
A božica s Kitere odvratila:
– „Ištem, kao i sve žene,
da ljube me kratko i zalučeno.”
– „Ljubiti ću te, Venero božice, ljubiti ću te.”¹

3.12.2024. LISINSKI

IGUDESMA & JOO

CODA

The Final NIGHTMARE Music

20 godina (glazbenog ludila) Igudesmana & Jooa
napisali, skladali i osmislili Aleksey Igudesman i Hyung-ki Joo

Originalan glazbeni tandem, koji nas već 20 godina ostavlja bez daha svojim briljantnim izvedbama i neponovljivim humorom, ovaj put najavljuje spektakl kojim privode kraju svoje urnebesno glazbeno putovanje. Dvadeset godina zajedničkog rada Igudesman & Joo obilježiti će ekstravagantnim slavljem po svjetskim pozornicama, kojeg bi se posramio čak i Gatsby, te se oprostiti od svoje vjerne publike. Sad se postavljaju goruća pitanja: kakvom ćemo glazbenom obračunu svjedočiti? Hoće li Mozart i Bond konačno riješiti svoj epski dvoboj? Hoće li napokon biti otkriven zagonetni identitet Beethovenove Elise? I koliko su uopće bile kolosalne Rahmanjinovljeve ruke?

Spajajući svoje omiljene klasike, koje prate milijuni na YouTubeu, s odvažnim novim dodacima, Igudesman & Joo nastoje ovaj show učiniti ili apsolutno najboljim ili najsmješnije katastrofalnim. Presuda je, draga publiko, u vašim rukama.

GRAD
ZAGREB

PAPANDOPULO KVARTET

5.10.2024. / 8.2.2025. / 3.5.2025.

TRIO ELOGIO

16.11.2024. / 15.3.2025. / 24.5.2025.

DUNJA BONTEK, MARIJA ANDREJAŠ, MONIKA LESKOVAR, MARTINA FILJAK

7.12.2024. / 1.2.2025. / 5.4.2025.

LISINSKI DA CAMERA 24/25